

[Arne Melchior]

tion, skal man ikke nyde ekstraordinær beskyttelse og i hvert fald aldrig på bekostning af dem, der ikke demonstrerer.

Jeg siger i øvrigt tak for en del løfter om at gå sagligt ind i et udvalgsarbejde.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg vil gerne til slut – for at tilbagevise hr. Hagen Hagensens sidste bemærkning – præcisere de nuværende reglers anvendelse. Jeg vil gerne have lov til at citere fra Hadsund politistations døgnrapport af 10. januar 1973:

»Kl. 16.05. Ca. 200 mennesker er ankommet, formentlig i busser fra Ålborg. De har taget opstilling omkring Hope Computer-fabrikken. En delegation har været inde at tale med direktøren. Da de gik, truede de med, at arbejderne ville få tæv, når de gik hjem. Politimesteren underretted.

Kl. 16.25. Der har nu været håndgribeligheder. Der er herfra forgæves søgt kontakt med forbundsformanden. Politimesteren er underrettet.

Kl. 16.35. Direktøren meddeler, at 9 udenlandske gæster vil hjem. Foreslog ham at tale med forbundsformanden.

Kl. 17.40. Direktøren meddeler, at hans gæster venter på, at politiet skaffer dem fri. Han fik at vide, at det var uklogt at sætte politiet ind.

Kl. 18.10. En svensk gæst har forsøgt at komme ud, men er blevet tvunget tilbage til virksomheden. Politiet opfordrer til at vise tålmodighed.

Kl. 18.30. Svenskeren vil klage til konsulen.

Kl. 19.50. Forespørgsel fra Oslo efter en indespærret nordmand.

Kl. 20.40. Forespørgsel fra udenrigsministeriet om den indespærrede svensker.

Kl. 22.00. Opringning fra firmaets advokat, der forlanger, at politiet skaffer adgang til og fra virksomheden. Han får at vide, at det kan man ikke sådan uden videre. Muligheden for forhandling mellem firmaet og fagforeningen må først være udtømt.

Kl. 22.25. Borgmesteren ankommer og vil forsøge at møgle.

11. januar 1973. Kl. 02.15. Borgmesteren og firmaets advokater meddeler, at det ikke er lykkedes at forlige parterne. Politimesteren

beslutter derefter at indlede skridt til at bryde blokaden.

Kl. 03.50. Meddelelse til de indespærrede herom.

Kl. 05.05. De indespærrede slipper fri.«

Som epilog kan det nævnes her, at under en efterfølgende retssag lykkedes det ikke at finde nogen som helst ansvarlig for frihedsberøvelse eller medvirken hertil.

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg vil gerne sige i anledning af den oplæsning, hr. Knud Lind foretog her til sidst, at jeg er meget overbevist om, at politimesteren – omstændighederne taget i betragtning – har handlet vældig fornuftigt i den konkrete situation.

Jeg kan stadig væk ikke erklære mig enig med hr. Arne Melchior i, at man skal udvide lovgivningen, sådan at det at deltage i fysisk blokade i sig selv er noget, der kan give anledning til, at man kommer direkte i fængsel herfor. Jeg er fortsat ikke enig i de betragtninger.

Jeg vil godt advare hr. Arne Melchior imod at udlægge det, at jeg konstaterer, hvordan de gældende retsregler er, som udtryk for, at jeg hermed har dikteret en skerpelse.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Jeg deler ikke justitsministerens opfattelse af, om der i 1973 blev handlet ret fra vedkommende politiledelses side, men det skal jeg ikke optage nogen drøftelse om nu. Det er muligt, man på baggrund af de forhold, der var dengang, kan se det i et andet lys, men kendsgerningen er den, at det, hr. Knud Lind delagtiggjorde os i, ligger tilbage i 1973. Vi har siden da, ikke mindst ved dagsordenen her i tinget den 4. juni 1976, fået klare tilkendegivelser om, hvordan vores ordensmagt skal forholde sig i disse sager, det er blevet understreget af justitsministeren her i dag, og det er jeg tilfreds med.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Justitsministerens sidste bemærkninger giver mig anledning til at sige, at jeg mener